

N:o 213.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 juni 1908.

— — — — Andra Kammaren den 1 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående godkännande af en konvention med Norge om hänskjutande till skiljedom af frågan om viss del af sjögränsen mellan Sverige och detta rike.

(Statsutskottets utlåtande n:o 184.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 27 mars innevarande år aflåten proposition (n:o 130) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af ett propositionen bilagdt protokoll öfver ett blandadt utrikes- och civildepartementsärende för samma dag, föreslagit Riksdagen att lämna sitt samtycke till den vid berörda protokoll fogade konvention om hänskjutande till skiljedom af frågan om viss del af sjögränsen mellan Sverige och Norge.

Frågan om rätta sträckningen af den genom gränsregleringstraktaten af den 26 oktober 1661 fastställda sjögränsen mellan Sverige och Norge har, såsom af det vid förevarande proposition fogade protokoll öfver ett ministeriellt ärende den 7 mars 1908 framgår, under år 1897 varit föremål för behandling af svenska och norska kommissarier. Därvid uppnåddes enighet i fråga om gränsens dragning till den å den vid propositionen fogade kartan med XVIII betecknade punkt; och blef gränsen intill berörda punkt enligt beslut den 15 mars 1904 vederbörligen godkänd och utmärkt.

Angående gränsens vidare sträckning ut öfver hafvet, så långt territorialgränsen går, har enighet däremot ej kunnat ernås. Af för Riksdagen tillgängliga handlingar i ärendet framgår, att enligt under edlig förpliktelse

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 91 Häft. (N:o 213.)

afgifna vittnesberättelser af trovärdiga personer ännu så nyligen som omkring år 1872 svenskar brukat fiska vid ön Heja och under fisketiden bott i egna hus å nämnda ö, samt först därefter till följd af norrmäns uppträdande mot dem dragit sig undan från ön. Visserligen hafva 1897 års svenska kommissarier betecknat sagda ö såsom ostridigt norsk, men detta har, enligt Riksdagens mening, berott på att den utredning, hvarpå kommissariernas utlåtande hvilade, varit ofullständig, och detta utlåtande har ej heller erhållit bekräftelse af någon svensk myndighet. Riksdagen förutsätter därför, att, äfven om enligt art. 2 i det för Riksdagen framlagda förslaget till skiljedomskonvention ytterlinjerna för det område, som genom parternas yrkande må kunna bli föremål för tvist och inom hvilket gränsen alltså skulle fastslås, inskränkts till att omfatta öar, holmar och skär, som ständigt öfversköljas af vatten, vid en eventuell skiljedom, när i öfrigt med kraft framhålles allt hvad som kan gifva stöd åt de berättigade anspråk, som från Sveriges sida kunna och böra framställas, äfven tillbörligt hänseende tages till här ofvan berörda förhållande.

Visserligen anser Riksdagen, att det är allenast under förutsättning, att det visat sig vara omöjligt att genom underhandlingar mellan de båda ländernas regeringar komma till slutligt resultat i fråga om här berörda ärende, som man bör anlita skiljedom för dess afgörande; men då det är af vikt, att det gamla tvisteämnet angående viss del af sjögränsen mellan Sverige och Norge må varda undanröjdt, har Riksdagen icke velat motsätta sig anlåtande af skiljedom.

Riksdagen har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Stockholm den 1 juni 1908.

Med undersåtlig vördnad.